



SVEA HOVRÄTT  
Mark- och miljööverdomstolen  
060101

**DOM**  
2021-05-28  
Stockholm

Mål nr  
M 4086-20

### **ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE**

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2020-03-17 i mål nr M 4650-19, se bilaga A

### **PARTER**

#### **Klagande**

Miljönämnden i Örebro kommun

#### **Motpart**

E.ON Värme Sverige AB

Ombud: JSW

### **SAKEN**

Klassificering och årlig tillsynstid avseende verksamhet på fastigheten A i Örebro kommun

### **MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT**

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1685765

**Postadress**  
Box 2290  
103 17 Stockholm

**Besöksadress**  
Birger Jarls Torg 16

**Telefon**  
08-561 670 00  
08-561 675 50

**E-post:** svea.hovratt@dom.se  
www.svea.se

**Telefax**

**Expeditionstid**  
måndag – fredag  
09:00–16:30

## YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

**Miljönämnden i Örebro kommun** (nämnden) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska fastställa nämndens beslut eller, i andra hand, återförvisa målet till mark- och miljödomstolen.

**E.ON Värme AB** (bolaget) har motsatt sig att mark- och miljödomstolens dom ändras.

## UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

**Nämnden** har anfört detsamma som i mark- och miljödomstolen med i huvudsak följande tillägg och förtydliganden:

Nämndens beslut är inte ett beslut om uttag av avgift. Genom beslutet har nämnden tagit ställning till vilka avgiftsklasser som ska gälla för verksamheten och vilka beslut om debitering genom fakturering som nämnden har för avsikt att meddela vid kommande beslut om debitering av årlig tillsynsavgift. Mark- och miljödomstolen borde ha prövat riktigheten av nämndens beslut om klassificering av avgiftskoder för verksamheten.

Mark- och miljööverdomstolen har i dom i mål nr M 842-18 gjort bedömningen att ett beslut om klassificering kan överklagas. Eftersom Mark- och miljööverdomstolen har ansett att ett sådant beslut är överklagbart måste domstolen även anses ha uppfattningen att nämnden har laglig rätt att meddela beslut om sådan klassificering av avgiftskoder för en verksamhet. Det finns därför skäl för Mark- och miljööverdomstolen att upphäva mark- och miljödomstolens dom och fastställa nämndens beslut. Om Mark- och miljööverdomstolen anser att det föreligger skäl att upphäva mark- och miljödomstolens dom men hinder mot att fastställa nämndens beslut ska målet återförvisas till mark- och miljödomstolen för fortsatt handläggning.

**Bolaget** har anfört detsamma som i mark- och miljödomstolen med i huvudsak följande tillägg och förtydliganden:

Från en verksamhetsutövares perspektiv är det viktigt att ett beslut om verksamhets- och avgiftskoder meddelas i kombination med ett tydligt beslut om uttag av avgift för att tillgodose krav på förutsebarhet och rättssäkerhet. En sådan ordning skapar möjlighet för verksamhetsutövare att innan beslutet fattas framföra skäl för minskning av avgiftsuttag när så är motiverat samt minimerar de processekonomiska nackdelar som uppstår när tillsynsmyndigheter fattar förhållandevis standardiserande beslut genom flera delbeslut som alla är överklagbara var för sig.

Nämndens beslut uppfyller inte de krav på tydlighet som ställs på ett beslut om uttag av avgift. Det saknas stöd i författning att fatta ett beslut avseende vilka avgiftsklasser som bolagets verksamhet ska placeras i fristående från ett beslut om uttag av avgift. Nämndens beslut strider därför mot principer om rättssäkerhet och förutsebarhet.

### **MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL**

Nämnden har genom det överklagade beslutet förordnat att bolaget ska betala en årlig tillsynsavgift baserad på att bolagets verksamhet på fastigheten A har placerats i vissa klassningskoder enligt Örebro kommuns taxa för prövning och tillsyn inom miljöbalkens område. Detta medför enligt beslutet en tilldelad årlig tillsynstid på 319:30 timmar. I beslutet anges att det gäller från och med år 2019 och tills vidare.

Mark- och miljööverdomstolen har att ta ställning till om nämndens beslut är överklagbart, om det krävs stöd i lag eller förordning för att fatta beslutet och i sådant fall om nämnden har det författningsstöd som krävs.

I tidigare mål har Mark- och miljööverdomstolen bedömt att en länsstyrelses beslut om vilka verksamhetskoder enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) och avgiftskoder enligt förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken, FAPT, som ska gälla för ett bolags verksamhet är ett överklagbart beslut (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 16 oktober 2018 i mål nr M 842-18). Domstolen bedömde i det fallet att omständigheten att den klassning av bolagets verksamhet som länsstyrelsen har gjort kan prövas på nytt vid ett kommande debiteringsbeslut inte utesluter att beslutet får vissa faktiska effekter för bolaget.

Mark- och miljööverdomstolen har i ett senare avgörande bekräftat att en länsstyrelses beslut om verksamhets- och avgiftskoder är ett överklagbart beslut (se Mark- och miljööverdomstolens beslut den 27 juni 2019 i mål nr M 9096-18). I avgörandet uttalade domstolen att för att den enskildes behov av rättsskydd ska tillgodoses måste ett beslut kunna överklagas om det är utformat på ett sätt som är ägnat att uppfattas som bindande och därmed kan få verkan enligt sitt innehåll.

Det finns betydande likheter mellan länsstyrelses beslut i ovan refererade avgöranden och nämndens beslut om årlig tillsynstid och klassningskoder i nu aktuellt mål. Nämndens beslut får anses vara överklagbart. Beslutet kan komma att innebära ett ingrepp i den enskildes ekonomiska förhållanden och det krävs därför stöd i lag eller förordning.

Fråga är om nämnden har haft laglig möjlighet att besluta på det sätt som skett.

Nämnden har anfört att beslutet inte utgör ett beslut om uttag av avgift och att nämnden genom beslutet har tagit ställning till vilka avgiftsklasser som ska gälla för verksamheten och vilka beslut om debitering genom fakturering som nämnden har för avsikt att meddela. I beslutet har nämnden angett att det har fattats med stöd av 18 och 18 a §§ i Örebro kommuns taxa för prövning och tillsyn enligt miljöbalken, 27 kap. 1 § miljöbalken och 1 kap. 2 § och 9 kap. 5 § FAPT.

Enligt 27 kap. 1 § miljöbalken får kommunfullmäktige meddela föreskrifter om avgifter för bland annat tillsyn enligt miljöbalken eller bestämmelser meddelade med stöd av miljöbalken när det gäller en kommunal myndighetsverksamhet.

Bestämmelsen innehåller alltså ett bemyndigande för kommunfullmäktige att besluta om föreskrifter för uttag av avgifter för den kommunala tillsynsverksamheten.

Kommunens taxa anger grunderna för uträkning av hur viss miljöfarlig verksamhet ska debiteras för tillsyn. Det framgår dock inte av de i beslutet angivna taxebestämmelserna att nämnden har befogenhet att besluta om klassningskod för bolagets verksamhet på det sätt som skett i det överklagade beslutet. Enligt 1 kap. 2 § och 9 kap. 5 § FAPT får en kommunal myndighet bestämma att dess beslut om avgift ska gälla omedelbart även om det överklagas. Det framgår dock inte heller av dessa

bestämmelser att nämnden har haft rätt att meddela beslut om avgiftskoder och tillsynstid för bolagets verksamhet.

Nämnden har sammanfattningsvis inte haft stöd i de åberopade bestämmelserna för att besluta på det sätt som skett. Inte heller utifrån vad som i övrigt framkommit har nämnden haft författningsstöd för att meddela det överklagade beslutet. Nämndens överklagande ska därför avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Henrik Löv, Mikael Hagelroth, referent, och Lars Olsson samt tekniska rådet Mikael Schultz.

Föredragande har varit Linnea Haglund.



NACKA TINGSRÄTT  
Mark- och miljödomstolen

**DOM**  
2020-03-17  
meddelad i  
Nacka

Mål nr M 4650-19

## **PARTER**

### **Klagande och motpart**

1. E.ON Värme Sverige AB

Ombud: JSW

2. Miljönämnden i Örebro kommun

## **ÖVERKLAGAT BESLUT**

Länsstyrelsen i Örebro läns beslut den 12 juni 2019 i ärende nr 505-719-2019, se bilaga 1

## **SAKEN**

Klassificering och årlig tillsynstid avseende verksamhet på fastigheten A i Örebro kommun

---

## **DOMSLUT**

Med ändring av länsstyrelsens beslut upphäver mark- och miljödomstolen

Miljönämnden i Örebro kommuns beslut den 20 december 2018, dnr M-2018-5744.

---

## BAKGRUND

Miljönämnden i Örebro kommun (nämnden) beslutade den 20 december 2018 (dnr M-2018-5744) att E.ON Värme Sverige AB (bolaget) skulle betala en årlig tillsynsavgift baserad på att verksamheten på fastigheten A hade placerats i klassningskoderna 90.408-i, 39.90, 40.40-i-1, 39.70, 90.180-i-1 och 40.110 enligt Örebro kommuns taxa för prövning och tillsyn enligt miljöbalken (Kommunfullmäktiges beslut den 26 september 2018, Mn 64/2018). Enligt beslutet medför klassningen en tilldelad årlig tillsynstid på 319:30 timmar. Bolaget överklagade beslutet till Länsstyrelsen i Örebro län (länsstyrelsen) som bedömde att kommunens tidigare taxa (KF 2013-11-25, Mn 127/2013) istället var tillämplig, med följd att beslutet ändrades på så sätt att klassningskoden 90.408-i utgick, att tillsynstiden för BAT-slutsatser togs bort och att den tilldelade årliga tillsynstiden därmed skulle uppgå till 294 timmar och 30 minuter. Både bolaget och nämnden har överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

Mark- och miljödomstolen har dag som ovan även meddelat dom i mål nr M 4659-19, avseende klassificering och årlig avgift på Åbyverken, och mål nr M 4712-19, avseende årlig avgift för prövning enligt miljöbalken.

## YRKANDEN

**Bolaget** har yrkat att länsstyrelsens beslut ska ändras på så sätt att mark- och miljödomstolen beslutar i första hand att klassningskod 90.180-i-1 ska utgå och att total tillsynsavgift får uppgå till maximalt 169 065 kr, motsvarande 165,75 tillsynstimmar. I andra hand har bolaget yrkat att total tillsynsavgift får uppgå till maximalt 169 065 kr, motsvarande 165,75 tillsynstimmar.

**Nämnden** har yrkat att länsstyrelsens beslut ska ändras så att nämndens klassningsbeslut den 20 december 2018, som beslutats i enlighet med kommunfullmäktiges taxa beslutad den 26 september 2018, ska gälla i sin helhet för kraftvärmeverket på fastigheten A i Örebro.

**Bolaget** har i yttrande över nämndens överklagande motsatt sig nämndens yrkande.

#### UTVECKLING AV TALAN

**Bolaget** har till stöd för sitt överklagande anfört i huvudsak följande. Bolaget vidhåller vad som anförts vid länsstyrelsen avseende tillsynsavgifternas ökning sedan 2014. Naturvårdsverkets PM, *Verksamhetskoder vid förbränning av avfall*, har inte till syfte att öka avgifter för prövning och tillsyn utan att säkerställa en korrekt rapportering till EU enligt IED-direktivet. Syftet har inte heller varit att verksamheterna ska följa bestämmelser i de två olika förordningarna som rör förbränning. Av PM:et framgår att tillämpningen kan få konsekvenser för beslut om avgift men det finns då i det enskilda fallet möjlighet att minska avgiften med stöd av 9 kap. 3 § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken, FAPT. Att anläggningen klassificeras enligt både 40.40-i-1 och 90.180-i-1 är i överensstämmelse med Naturvårdsverkets uppfattning, eftersom samförbränningsanläggningar inte per automatik tydligt omfattas av BAT-slutsatserna för stora förbränningsanläggningar. En tillämpning av nämnda PM får till följd att en verksamhet kan dubbelregleras, vilket inte är korrekt eftersom en verksamhet inte kan utgöra två huvudverksamheter, dvs. inte omfattas av två olika BAT-slutsatser parallellt. Detta har stöd i 1 kap. 2 § industriutsläppsförordningen (2013:250). Verksamheten vid Åbyverken omfattas uppenbart av BAT-slutsatserna för stora förbränningsanläggningar och den dubbla klassningen har därför ingen funktion när det gäller att avgöra vilka bestämmelser som gäller för verksamheten.

Det som normalt styr tillsynsbehovet är de bestämmelser som gäller för huvudverksamheten, dvs. tillståndsbeslutet, förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar och BAT-slutsatser för stora förbränningsanläggning, LCP-BATC. Det tillkommer inga särskilda bestämmelser om tillsyn för att anläggningen också skulle kunna klassas som en samförbränningsanläggning.

Som grund för beräkning av fasta tillsynsavgifter för verksamheter för vilka kommunens miljönämnd är tillsynsmyndighet ligger verksamhetens klassning enligt



miljöprövningsförelagningen. Årlig avgift beräknas genom att den tillsynstid/-tidsfaktor som anges för anläggningen eller verksamheten i den gällande taxebilaga multipliceras med timtaxan som för närvarande uppgår till 1 020 kr. För verksamheter som har en kod som slutar med -i tas en tilläggsavgift om 20 timmar per kod ut från och med året efter att BAT-slutsatser offentliggjorts för verksamheten. För verksamheter som tillståndsprovats ska avgiften bestämmas med utgångspunkt i vad som föreskrivs i tillståndsbeslutet om tillåten produktionsvolym eller motsvarande. Om anläggningen omfattar flera miljöfarliga verksamheter enligt taxebilagan ska full avgift betalas för den punkt som medför den högsta avgiften med tillägg av 25 procent av summan av de belopp som anges för övriga verksamheter. Bolaget anser att avgiften ska grundas på tidsfaktorn för koderna 39.70, 39.90, 40.40-i-1 och 40.110. Den totala tiden för tillsynen under 2019 skulle då bli 165 timmar och 45 minuter, vilket motsvarar en avgift om 169 065 kr. Någon avgift för 90.180-i-1 ska inte tas ut, alternativt ska avgiften sättas ned eftersom syftet med Naturvårdsverkets PM endast är att säkerställa att avfallsanläggningar rapporterar enligt BAT-slutsatserna, inte att tillsynsavgifterna ska öka eller att en verksamhet ska utgöra två huvudverksamheter enligt industriutsläppsförelagningen.

**Nämnden** har till stöd för sitt överklagande anfört i huvudsak följande. Nämndens beslut om klassificering den 20 december 2018, som enligt detta klassificeringsbeslut gäller från den 1 januari 2019, avser ett beslut om tillämpning av den taxa som enligt beslut från kommunfullmäktige 26 september 2018 börjar gälla den 1 januari 2019. Att den äldre taxan gällde vid tidpunkten för nämndens beslut den 20 december 2018 bör inte vara av intresse för bedömningen. Av betydelse för bedömningen är istället att det vid tidpunkten för nämndens klassificeringsbeslut fanns ett lagkraftvunnet beslut om en ny taxa som började gälla från den 1 januari 2019. Genom att det fanns ett sådant beslut från kommunfullmäktige vid tidpunkten för beslutet den 20 december 2018 anser nämnden att det var rätt att vid den tidpunkten besluta om en klassificering, som började gälla den 1 januari 2019, av verksamheten med verksamhetskod 90.408-i och i enlighet med de övriga klassningskoderna som framgår av beslutet. Med grund i detta samt vad som i övrigt har

framkommit i målet föreligger det skäl att ändra länsstyrelsens beslut på så sätt som nämnden har yrkat.

### **UTREDNINGEN I MARK- OCH MILJÖDOMSTOLEN**

**Nämnden** har förelagts att yttra sig över bolagets överklagande och särskilt över ifall det tagna beslutet har utformats på ett klart och tydligt sätt med hänvisning till exempelvis Mark- och miljööverdomstolens dom den 27 juni 2019 i mål nr M 9096-18. Nämnden har i ett yttrande anfört följande.

Miljönämndens beslut den 20 december 2018 är ett beslut om klassificering av verksamheten, vilket framgår av rubriken till miljönämndens beslut, innehållet i beslutet och av innehållet under rubriken ”Underlag för beslut”. Beslutet innebär även ett beslut om vilka kommande beslut som miljönämnden har för avsikt att meddela vid miljönämndens kommande årliga beslut om debitering av årlig tillsynsavgift. Däremot innebär inte beslutet att miljönämnden tar ut någon tillsynsavgift genom beslutet. Miljönämndens beslut om debitering av årlig tillsynsavgift kommer alltså istället att äga rum vid senare tillfällen och dessa kommande beslut om debitering av årlig tillsynsavgift är överklagbara.

På sidan 5 i domskälen i Mark- och miljööverdomstolens dom den 27 juni 2019, mål nr M 9096-18, framgår att Mark- och miljööverdomstolen bedömde att beslutet som var under prövning innebar ett beslut om uttag av en avgift. Som redovisats i föregående stycke innebär inte miljönämndens beslut den 20 december 2018 något beslut om uttag av avgift och domen i mål nr M 9096-18 ger därför inte någon vägledning vid mark- och miljödomstolens prövning av det nu aktuella målet M 4650-19.

Av dom den 16 oktober 2018, mål nr M 842-18, från Mark- och miljööverdomstolen framgår på sidorna 3–4 i domskälen att beslut om verksamhets- och avgiftskoder som ska gälla för en verksamhet är ett överklagbart beslut samt att även kommande

beslut om debitering av avgift är överklagbara. I enlighet härmed anser miljö-  
nämnden att mark- och miljödomstolen har att pröva frågan om klassning av  
verksamheten.

## **DOMSKÄL**

Tillämpliga bestämmelser framgår av länsstyrelsens beslut.

Det framgår av materialet i målet att länsstyrelsen har delegerat den operativa  
tillsynen till nämnden. Nämnden har genom sitt beslut förordnat om vilka avgifts-  
klasser bolagets verksamhet ska placeras i.

Mark- och miljödomstolen tar först ställning till om beslutet är överklagbart. Där-  
efter överväger domstolen om det är tydligt vad beslutet innebär och om nämnden  
har haft stöd i författning för beslutet.

Ett beslut behöver inte alltid ha självständiga verkningar eller direkta verkningar för  
att det ska kunna överklagas. Avgörande för bedömningen av ett besluts överklag-  
barhet är beslutets innebörd och faktiska verkningar för den som berörs av beslutet  
(se bl.a. RÅ 2004 ref. 8, RÅ 2007 ref. 7 och MÖD 2006:7). Nämnden har i detta fall  
beslutat om klassificering och årlig tillsynstid. Det framgår av beslutet att bolaget  
ska betala en årlig tillsynsavgift baserad på hur verksamheten har klassificerats.  
Beslutet innebär inte att avgiften debiteras bolaget, utan det anges i underlaget för  
beslutet att tillsynsavgiften betalas årligen mot faktura. Att ett senare debiterings-  
beslut i sig är överklagbart utesluter inte att klassningsbeslutet kan få vissa faktiska  
effekter för bolaget (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 16 oktober 2018 i  
mål nr M 842-18). Av bolagets och nämndens argumentation i målet framgår att de  
anser att beslutet har betydelse vid bestämmande av den årliga tillsynsavgiften.  
Domstolen bedömer därför att beslutet är överklagbart.

Bolaget har yrkat att beslutet ska ändras så att klassningskoden 90.180-i-1 utgår och  
den totala tillsynsavgiften får uppgå till maximalt 169 065 kr, motsvarande

165,75 tillsynstimmar. Bolaget har således uppfattat att beslutet innebär att en årlig tillsynsavgift kommer att debiteras med ett visst belopp. Nämnden har i sitt yttrande uppgett att beslutet inte ska ses som ett beslut om uttag av avgift.

Mark- och miljödomstolen bedömer att nämndens beslut inte uppfyller de krav på tydlighet som ställs på ett beslut om uttag av en avgift och att nämnden i övrigt inte har haft stöd i författning för beslutet. Domstolen gör i denna del följande överväganden.

Mark- och miljööverdomstolen har i ett avgörande upphävt en länsstyrelsens beslut om att en verksamhet omfattas av vissa verksamhetskoder enligt miljöprövningsförordningen (2013:251), MPF, och vissa avgiftskoder enligt FAPT, se Mark- och miljööverdomstolens beslut den 27 juni 2019 i mål nr M 9096-18. Som skäl för avgörandet angavs sammanfattningsvis att länsstyrelsens beslut inte uppfyller de krav som kan ställas på ett beslut om uttag av en avgift och att länsstyrelsen inte haft stöd i lag eller förordning att besluta på sätt som skett.

Enligt mark- och miljödomstolens mening har det överklagade beslutet betydande likheter med länsstyrelsens beslut i det angivna rättsfallet.

I det överklagade beslutet anges att nämnden beslutar att bolaget ska betala en årlig tillsynsavgift baserad på vissa klassningskoder och att detta medför en tilldelad årlig tillsynstid på 319:30 timmar. Beslutet har fattats med stöd av 18 och 18 a §§ Örebro kommuns taxa för prövning och tillsyn enligt miljöbalken. I dessa bestämmelser regleras rätten att ta ut en avgift för tillsyn över miljöfarlig verksamhet som anges i en bilaga till taxan. Som ytterligare lagstöd för beslutet anges 27 kap. 1 § miljöbalken samt 1 kap. 2 § och 9 kap. 5 § FAPT. I 9 kap. 5 § FAPT anges att en myndighet får bestämma att dess beslut om avgift ska gälla omedelbart även om det överklagas.

Mark- och miljödomstolen anser att det överklagade beslutets innebörd är oklar. Nämndens sätt att formulera beslutet och uppgiften om att tillsynstiden 319:30 timmar innebär en tillsynsavgift om 325 890 kr talar för att beslutet kan ses som ett avgiftsbeslut. Hänvisningen till 18 och 18 a §§ kommunens taxa talar också för att beslutet kan ses som ett avgiftsbeslut. Beslutet skulle därmed genom sitt innehåll kunna innebära ett ingrepp i den enskildes ekonomiska förhållanden. I själva beslutet anges emellertid inget avgiftsbelopp, även om ett belopp anges i den del som redovisar underlag för beslutet. Även andra omständigheter talar för att det inte är fråga om ett avgiftsbeslut. I den del som redovisar underlag för beslutet anges att tillsynsavgiften betalas årligen mot faktura. Det upplyses även om att avgifterna kan komma att ändras om timavgiftens storlek eller verksamhetens omfattning förändras samt att om det blir förändringar så att annan klassning blir aktuell kommer nämnden att fatta ett nytt beslut. Beslutets rubrik, som anger att det är fråga om klassificering och årlig tillsynstid, har enligt praxis ingen avgörande betydelse för innebörden av ett beslut.

Nämndens beslut är inte så klart och tydligt att det ska ses som ett beslut om uttag av avgift. Nämnden får visserligen genom beslutet anses ha tagit ställning till vilka avgiftsklasser enligt taxan som ska gälla för verksamheten. Mark- och miljödomstolen anser emellertid, i den del nämnden gör gällande att beslutet enbart är ett beslut om klassificering av avgiftskoder, att nämnden inte har haft stöd i författning för att fatta ett sådant beslut.

Mark- och miljödomstolen kommer sammantaget fram till att nämndens beslut ska upphävas på grund av att det inte uppfyller de krav på tydlighet som ställs på ett beslut om uttag av en avgift och att nämnden i övrigt inte har haft stöd i författning för beslutet. Att bolaget och nämnden i sina överklaganden inte angett detta som grund utgör inte hinder mot att upphäva beslutet i dess helhet.

**HUR MAN ÖVERKLAGAR**, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 7 april 2020.

Anders Lillienau

Alexandra Tavaststjerna

---

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Anders Lillienau, referent, och tingsfiskalen Alexandra Tavaststjerna. Föredragande har varit tingsnotarien Anna Cederlund.